

12.7. 2020 5. neděle po svaté Trojici

Introit

Jak je Bůh dobrý k Izraeli, k těm, kdo jsou čistého srdce! 2 Avšak moje nohy málem odbočily, moje kroky téměř sešly z cesty, 3 neboť jsem záviděl potřeštěncům, když jsem viděl svévolné, jak pokojně si žijí.

Žalm 73,1-3

1. čtení

1 I řekl Hospodin Abramovi: „Odejdi ze své země, ze svého rodiště a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu. 2 Učiním tě velkým národem, požehnám tě, velké učiním tvé jméno. Staň se požehnáním! 3 Požehnám těm, kdo žehnají tobě, prokleji ty, kdo ti zlořečí. V tobě dojdou požehnání veškeré čeledi země.“ 4 A Abram se vydal na cestu, jak mu Hospodin přikázal. Šel s ním také Lot. Abramovi bylo sedmdesát pět let, když odešel z Cháranu.

Genesis 12,1-4

2. čtení

35 Druhého dne tam byl opět Jan s dvěma ze svých učedníků. 36 Spatřil Ježíše, jak jde okolo, a řekl: „Hle, beránek Boží.“ 37 Ti dva učedníci slyšeli, co řekl, a šli za Ježíšem. 38 Když se Ježíš obrátil a uviděl, že jdou za ním, otázal se jich: „Co chcete?“ Řekli mu: „Rabbi (což přeloženo znamená: Mistře), kde bydlíš?“ 39 Odpověděl jim: „Pojďte a uvidíte!“ Šli tedy, viděli, kde bydlí, a zůstali ten den u něho. Bylo kolem čtyř hodin odpoledne. 40 Jeden z těch dvou, kteří slyšeli, co Jan řekl, a Ježíše následovali, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. 41 Vyhledal nejprve svého bratra Šimona a řekl mu: „Nalezli jsme Mesiáše (což je v překladu: Kristus).“ 42 Přivedl ho k Ježíšovi. Ježíš na něj pohledl a řekl: „Ty jsi Šimon, syn Janův; budeš se jmenovat Kéfas (což se překládá: Petr).“

Jan 1,35-42

*Milostí spasení jste skrze víru. Efezským 2,8 K
Cíl nepomíjivý, kde bytuje Bůh sám,
je v síle odtamtud, ne v lidských snahách tam.*

Sestry a bratři dnes máme pátou neděli po trojici a tématem dnešní neděle je následování, naše odpověď na Boží volání. Co je člověk člověkem tak hledá, ptá se, co dělat, kam jít a kde být. A často si nevíme rady, ani neznáme vždy jasnou odpověď. Mnohým je ovšem jasné, že je třeba něco dělat a nenechat se pouze unášet davem, dobou, jako říčním proudem.

Jan Křtitel, když začal kázat a upřímně volal po pokání, po obrácení, po nápravě tak jeho slova padala na úrodnou půdu. Našli se mnozí, kteří přicházeli, aby mu naslouchali, nechali se pokřtít v Jordáně a někteří se stali jeho učedníky, aby ho následovali, neboť to viděli jako smysluplný. Nechtěli pouze sedět a naříkat, nebo sedět a nechat se nést dobou. Zřejmě to byli lidé, kteří vyhlíželi nový lepší čas, budoucnost pro sebe i své blízké, pro děti i pro Izraelský národ.

Jan byl člověk, který vše, co říkal o obrácení, myslel vážně a také se tím řídil. Žil skromně až asketicky, byl skutečným prorokem. Potřeboval k životu to nejnnutnější, jedl kobylinky a byl oblečen třeba jen do velbloudí kůže, takový fanatik z dnešního pohledu. Jan byl ochoten i kritizovat život Heroda, tedy mocného člověka, kritizoval i zbožné lidi, kteří byli zaslepeni svojí zbožností a svým správným způsobem života, že nebyli schopni vidět své pokrytectví. Jan chodil a volal: „Narovnejte své cesty, dokud je čas.“

Jan byl prorokem, měl svá prorocká vidění. Když jednou šel se dvěma svými učedníky, tak Ježíše, kterého uviděli, nazval Beránkem Božím. Možná je to nesrozumitelné. Tak trochu to působí jako výkřik do tmy. „Hle, beránek Boží.“ Pohleďte, hleďte všichni, zde jde člověk a je beránkem Božím. Co to znamená? Co to má znamenat? Pro učedníky, kteří jdou s Janem a co to má znamenat pro nás, kteří jsme zde tak vzdáleni od Janovy doby, tak vzdáleni době Ježíše Nazaretského? Prý toto zvolání je stejně převratné, jako, když apoštol Pavel řekne, že „Mesiáš je ten ukřižovaný“.

Učedníci jdou se svým učitelem Janem, který je vede k tomu, aby narovnali své cesty, nenechali se unášet proudem doby, ale hledali tu pravou cestu, aby měli budoucnost oni i ostatní. A nejde o budoucnost někde v nebesích, v království Božím. Jde o to, co je teď a nyní. Je zajímavé, že ti učedníci byli schopni se odpoutat od svého učitele a jít dál, jít za Ježíšem. Ježíš se obrátí k nim a ptá se: „Co hledáte?“ (Co chcete?)

Co hledáme? Co hledám? To je otázka, která mě často zaměstnává a někdy mi nedá ani spát. Klást tuto otázku a hledat na ni odpověď je často nebezpečné, neboť vás to uvádí do pohybu. Snažíte se něco změnit, chcete něco udělat, nechcete se nechat jenom unášet proudem doby. A každý pohyb v sobě skrývá i svá nebezpečí. Když jdete, můžete také spadnout, nebo se dostat někam, kam jste vůbec nechtěli. Můžete být zklamáni ze svého hledání odpovědi na své otázky po smyslu a významu života. Můžete být rozčarováni z toho, že je nesnadné až nemožné dělat něco dobrého pro druhé, pro svět, pro změnu. Můžete zjistit, že nemáte sílu, odvahu, vytrvalost jít proti proudu a spadnete zpět do koryta, kde se valí většina lidí a jenom tak mimochodem jde ke svému pozemskému konci.

Vždy a znovu nás musí překvapit události, které se dějí ve světě blízko nás i daleko od nás. Vždyť je to hrůza, mnozí lidé trpí hladem a umírají hladem. Vždyť je to hrůza, co se děje kolem nás ani na to raději nepomyslet, svět se zbláznil. Strhávají se sochy velikánů minulých dob, protože se zjistilo, že byli rasisty. Ženeme so do chaosu. Co hledáme? Jak se nejlépe vypořádat s minulostí? Zbořit vše minulé a začít od začátku? To nejde, není to v našich lidských silách. Jak říká Jan, činite pokání a narovnejte své cesty. Jako lidé, černý, bílý, žlutí, rudí máme činit pokání a následovat beránka Božího.

Co hledáte? Co chcete?

Hospodin nám lidem poslal svého beránka, který nese hříchy naše a celého našeho světa. Díky Pánu Bohu za jeho lásku, která se projevuje i tímto způsobem. Hospodin neposlal žádného bojovníka, žádného mstitele se zbraní v ruce. Nepřišel nikdo, kdo by druhé zabíjel pro své přesvědčení, pro svoji pravdu, pro svou lepší budoucnost. Ježíš je tím beránkem Božím; Mesiáš je ten ukřižovaný. Ježíš nás zachraňuje tím, že bere na sebe naše hříchy a umírá za nás.

Co hledáme? Co máme hledat? Máme hledat království Božího. Máme si klást otázku a nechat se uvádět do pohybu. Nebýt lhostejní k tomuto světu a k událostem kolem nás. Máme si klást otázky. Máme se ptát „Kde bydlíš beránku Boží, kde jsi a s kým jsi?“ Víme, že Ježíš byl všude tam, kde byli lidé, různí lidé. Byl s bohatými a moudrými, ale byl i s chudými, nemocnými a posledními. A Ježíš nebyl lhostejný k tomu, co se děje kolem něho, co se děje v zemi zaslíbené. Učedníci chtějí vědět, kde Ježíš bydlí a on je pozývá k sobě. Učedníci jsou pozváni ke Kristu, aby viděli, kde žije, jak žije, nic jim neskrývá, ale zve je, otevírá jim svůj domov a hostí je.

Co hledáme? Co máme hledat? Asi máme hledat místo, kde bydlí beránek Boží a být s ním při jednom stole a nechat se sytit vším, co on dává.

AMEN

3. čtení

13 Vy jste sůl země; jestliže však sůl pozbude chuti, čím bude osolena? K ničemu již není, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali. 14 Vy jste světlo světa. Nemůže zůstat skryto město ležící na hoře. 15 A když rozsvítí lampu, nestaví ji pod nádobu, ale na svícen; a svítí všem v domě. 16 Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.

Matouš 5,13-16